

QUÆSTIONES ANNO 1870

COLLATIONIBUS THEOLOGICIS DISCUTIENDÆ

in Archidiocesi Quebecensi

MENSE JANUARIO.

Paulus, vicarius, prædicans circa concilium, fusiori sermone de infallibilitate Ecclesie concionem habet. Docet inter cætera 1° infallibilitatem soli competere concilio, minime autem Romano Pontifici; 2° eandem infallibilitatem concilio competere etiam in eis quæ scientiæ sive naturales sive intellectuales spectant. Petrus, parochus, animadversiones inter prandium injicit quæ vicario ambigendi materiam afferunt. Unde Titio, theologo, anxius mandat litteras querens:

1°. *Quid sit subjectum infallibilitatis?*

2°. *Quid sit objectum infallibilitatis Ecclesie?*

Simpronius, parochus, prædicat esse peccatum grave per hebdomadam omittere orationes quotidianas. Queritur utrum recta sit hæc doctrina?

MENSE MAIO.

Joannes, confessorius, in danda vel deneganda absolutione unicam habet regulam, poenitentem scilicet loqui *pro se et contra se*, et si dicat se de peccatis dolere, et propositum habere non amplius peccandi, posse semper absolvi.

Marcus vero denegat absolutionem omnibus recidivis et consuetudinariis, donec perfecte emendentur; imo ad repetendas confessiones præteritis cos adigit, utpote firmo proposito destitutas, ac proinde sacrilegas. Queritur:

1° *Quanam sint dispositiones requisite ut poenitens possit absolvi?*